

Татяна – с която ще достигнем звездите

Татяна, споделяйки своя опит и мечти като лектор на „Ало, Космос, говори България...“

Татяна Иванова е име, което силно си пожелаваме все по-често да споменаваме. Тя, макар и видимо много крехка и нежна, е истинско олицетворение на латинската сентенция – *Per aspera ad astra* (През трудностите към звездите). Представям Ви едно искрено интервю с момичето, което ни припомни, че звездите са достижими и ни накара отново да мечтаем за българско присъствие в Космоса.

– Представи ни се, коя е Татяна?

– Най-обобщено: Татяна е момиче на 19, което мечтае да бъде космонавт. От години преследвам мечтата си – българско момиче да достигне звездите. И то не толкова, заради самата мен и това да съм първата българка в Космоса, колкото за да „разчистя пътя“ и България достойно да се завърне на космическия фронт.

– На децата често задават въпроса „Какъв искаш да станеш, когато пораснеш?“, ти как отговаряше, когато беше малка?

– Певица! Или може би – актриса. В един период, около VI клас, исках да бъда готвач, но май най-много съм искала да бъда певица.

– Още преди да мечтаеш да докоснеш звездите, си мечтала да станеш ти самата звезда на сцената!

– Да, изглежда, че е било точно така. (смее се)

– А в кой етап от твоето порастване се появи страстта към Космоса? Ти ли избра него или той теб?

– Бих казала, че той си е избрал мен. Още като дете проявявах интерес към звезди и съзвездия, но никога не съм мислила, че ще поема по точно този път. По време на първият ми Space Camp в Турция осъзнах, че Космосът е нещо доста екстремно, дори рисковано и може би тогава той още по-силно ме привлече към себе си.

– Спомена Space Camp, ще ни разкажеш ли повече за космическия тренировъчен опит, който имаш до момента?

– Всичко започна през 2018 г., когато бях приета да стана част от Space Camp в Измир (Турция). Това е тренировъчен детски лагер, по модел на НАСА, от който си тръгнах безкрайно вдъхновена. Година покъсно, през 2019, взех участие в още един Space Camp, но провеждащ се в Хентсвил, Алабама. Към настоящия момент съм включена в програма за кандидат-астронавти. Била съм и на много лагери с астрономическа насоченост. И съм лицензиран водолаз! (усмихва се) Опитвам се с всяка

стъпка да тренирам и да надграждам себе си.

– Приета си в университет в САЩ, който те доближава още повече до мечтата ти. Ще споделиш ли повече за него?

– Той не е от Бръшляновата лига, каквито са очакванията на повечето хора, когато им кажа, че ще уча отвъд Океана, но е първият университет по авиация и космонавтика в света. Казва се Embry-Riddle Aeronautical University и е локализиран във Флорида.

През февруари 2022 г. имах възможност да бъда част от тренировъчна програма в този университет, разгледах кампуса и разбрах, че университетът не просто покрива, но и надскача очакванията ми. Не можех да спра да мисля за това място и да мечтая да уча точно там. После... реших да рискувам, защото вярвам, че човек има само един живот и трябва да използва всички шансове в него.

– Какво е усещането да бъдеш жена в една сфера, в която сякаш доминират повече мъжете?

Татяна в Kennedy Space Center

Татяна в Embry-Riddle Aeronautical University

– Признавам си – нямам никакви притеснения. Аз съм свикнала да бъда заобиколена главно от момчета. Така се случи, че повечето ми приятели са момчета, разбирам се по-лесно с тях. От съотборниците ми, в тренировъчните програми, получавам много помощ, когато имам нужда от такава и силно вярвам, че средата (бел. ред. космическата среда) е такава, в която няма място за дискриминация.

– Има ли конкретна мисия, от която би искала да станеш част?

– Да, много искам да съм част от мисия до Марс. Осъзнавам какъв огромен риск е това, както и колко лудо звучи. Зная също, че човечеството има нужда от доста време, за да достигне дори до идеята за полет до там, но Марс е моята крайна цел. Луната е минимумът, Марс – ще е истинска сбъдната мечта.

– Какво следва след Космоса?

– Според мен този тип изречения е много важно да започват така: „Ако някога отида и се върна...“, та – ако някога отида и се върна, много бих искала да продължа да помагам на нови астронавти и да споделям опита си с тях. Също и да работя в посока подобряване живота на Земята. Много хора не гледат на това по този начин, но истината е, че близо 80% от изследванията, които се правят в Международната космическа станция, са с цел подобряване на живота на Земята. Бих желала разбира се и по-тривиални неща, като да обиколя света и естествено – да създам семейство.

– С какво се занимава Татяна, когато не тренира и не мисли за Космоса?

– Няма момент, в който Татяна да не мисли за Космоса. (смее се) Ако трябва да си призная, почти никакво свободно време нямам, но все пак – обичам да пия, да ходя на йога, да ям сладолед от една конкретна локация в София. Все такива, обикновени и нормални за едно 19-годишно момиче неща. Обичам също и да плувам, да се гмуркам, да ловя риба – всъщност тези трите са ми може би най-любимите неща.

– Вярваш ли в това, че човек е толкова голям, колкото са големи мечтите му?

– Дори нещо повече, мисля, че човек е по-голям от това, което са мечти му.

– Имаш ли послание към хората, които също като теб имат смели мечти?

– Никога да не позволяват страха от провал да им попречи да се състезават. Никога! ♦